

GERARDVS. Αμνητα.] Est ἀμνης πλακῆς γαλακταδης, i. placenta ex lacte confecta: lapidior, quam si ex aqua & farina temperaretur. Vult placentam quæ ipsi missa est ab adolescente intelligi non fuisse vulgarem. Ie, inest vis huius vocula, significat præterea, i. præter nostram, præter quam quoddam meam mihi remisit, à se quoque aliam mihi misit. ἄπο πέμων ἢ πλακουῦτα μιν, ἀμνητα ἰε πλῶ αὐτῷ προσέτεμψεν. τετονί, exhibet placentam ab iuvene datam. ἐφ' ἣτ' aduerbialiter pro ἵνα ponitur: potest diductis partibus etiam dici ἐφ' ἣ, cum μὴ iunctum significat vt ne. ἐφ' αὐτῆν ὡς ἰν' infinitiuum amat, ἐφ' ἣ μὴ ἐποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι, vt nunquam omnino ad eum irem, sed via ad illum esset in totum posthac mihi præclusa. ἣ ἄπο, Atticis particula ἄπο, quandoque videtur abūdate, quomodo hic esse putes, nisi pro πλεον̄ capias Ἐπὶ τῷ τῷ πλεον̄, his etiam amplius. Præter missam suam placentam, & meam remissam, ingenti arrogantia ductus, & nimio mei contemptu, Ἐπὶ τῷ εἰπεῖν, vel iunctim, προσεῖ-

πεν, ἄπο πέμων ὅτι. Subinde ὅτι sic à Græcis vsurpatur, vt eo dempto, sensus nihilo secius constet. Μιλήσιοι. Milesii belli gloria diu floruerunt, pōst delitiis fracti, & in molliem conuerſi, imbelles facti sunt, & effœminati. Polycrates Samiorum rex bellum gesturus oraculum consulit, num sibi vtile esset Milesios accersere socios, cui oraculum respondit, Πάλα πότ' ἦσαν ἄλλοι Μιλήσιοι. qui versiculus postea cœpit dici de iis qui deteriores facti, desierunt id esse quod antea erant, & præstare posse quod antea præstabant. Festiuissimè Iuuenis hoc in vetulam torquet, non solum quod eam iam fastidiat opibus exhaustam, quàm quondam emolumentum gratia coluerat prædiuitem, verum hoc versu significat anum quondam fuisse iuuenulam speciosam, & ad vsum Veneris aptissimam, nunc verò ob senium ad amorem esse ineptam, neque satis strenuam & idoneam. fo. d. i. s. m. s. f. n. s. e. s. t. & nimis indecorum vetulam lasciuire, & insana libidine præter etatem prurire.

Ἐπειτα πλουτήρ, οὐκ ἔστ' ἡ δὲ Φακῆ.
 Περσῶν δ' ὑπὸ τ' πενίας ἀπαύτα κατήσθην.
 Γρ. Καὶ μὲν Περσῶν ὅσημέραι, νῆ τῷ θεῷ,
 Ἐπὶ πλῶ θύρα ἐβάδιζεν αἰεὶ πλῶ ἐμῶ.
 Χρ. Ἐπ' ἄπο φωνῆ. Γρ. μὰ Δι', ἀλλὰ τ' φωνῆς μένον
 Ἐθῶν ἀκούσαι. Χρ. τῷ λαβεῖν μὲν οὐδ' ἔχουσι.
 Γρ. Καὶ νῆ Δι', εἰ λυπουμένῳ γ' ἀδοιτό με,
 Νιτάρειον ἀν' καὶ Βάτιον ὑπεκοεῖζέσθε.
 Χρ. Ἐπειτ' ἴσως ἦτισεν ἀ' σ' ὑποδήματα.
 Γρ. Μυσηέοις ἢ τοῖς μεγάλοις ὀχυμένῳ
 Ἐπὶ τ' ἀμείζεις, ὅτι προσέβλεψεν μέ τις,
 Ἐτυπτόμῳ δ' ἄτ' ὄλλω τῷ ἡμέραν.
 Οὐτῷ σφόδρα ζηλότῳ δ' νεανίσῳ
 ἴδ.
 Χρ. Μόν' γδ' ἡ δὲ ὡς εἶποιεν ἐδίδων.
 Γρ. Καὶ τὰς γε χεῖρας, παγκάλοισ' ἔχων μ' ἔφη.
 Χρ. Ὅποτε προστείνοιεν γε δραχμὰς εἰκοσίν.
 Γρ. Ὅζιν τε τ' χεῖρας ἔφασκεν ἡδ' ὁ μου.

Quod ditior nunc factus lentem negligit:
 Ante cibum quemlibet præ inopia demorans.
 AN. Atqui antehac, Deos testor, quotidie
 Ad ostium meum accedebat. CH. quippiam
 Exportandi causa. AN. non sane per Iouem,
 Sed tantum vocis audiendæ gratia.
 CH. Per quam, puto, aliquid à te acciperet muneris.
 AN. Et per Iouem, sicubi me tristem cerneret,
 Nitarion appellabat, aut Batium suum.
 CH. Posteaquam fortè à te petisset calceos.
 AN. Cum aliquando ad magna illa Cereris sacra veheret
 Currus: & fortè quis in me coniecisset oculos:
 Ego propter unum illum intuitum, toto die
 Ab ipso σαρυλανι: tanta erat in eo
 Me propter æmulatio. CH. Solus enim tuis
 Cupiebat vesci ac perfrui bonis. AN. manus
 Præterea aiebat esse mihi pulcherrimas.
 CH. Cum scilicet porrigerent viginti drachmas.
 AN. Cutim aiebat redolere mihi suauissimè.

Σχόλια. Ἡ δὲ Φακῆ.] ἐκότως παρεκάζει φακῆ πλῶ χραυῖ. δ' ἄτ' ἔσπευε χαῖνον. Ἐαῦται γδ' καὶ αἰ χραῖς. ἣ δ' ἔσπευε φακῆ τῶ χραῖς ἐκ ἐχούσας ὀδόντας. Νιτάρειον ἀν' Βάτιον.] Σύμμαχος φησι, Νιτάρος πολλὸς ἐπὶ μαλακίᾳ, ὀνειδίζόμενος ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασι ἣ Βάτος. ἣ τῶς μιτράς ἢ Φηλείας, Βατύλους ἔλεγον. καὶ Θεοπόμπη δράμα ἐστὶ Βατύλη. τινὲς ἢ Νιτάρειον ἣ Βάτον εἶδη φυτῶν. θέλει ἰὼ εἰπεῖν ὅτι ὡς ἀνθ' ἡ με ἔχε. Δίδυμος δέ φησιν ὑποκοσμητῶς πρὸς γυναικας. Νιτάρειον ἢ νεώττιον, οἰονεὶ κεράσιον, ἄλλως. φιλοφρονητικὴ ἢ προσφώνησις. Βατῶλον ἢ πλῶ ἔδραν παρὸ Ἐπὶ τῷ Βάτιον. Ἐπὶ τῷ αἰνεσάμεν ἄλλως ἀναγινώσκων, ἀνὸς ἢ. ἢ δυνάται ἐσθλὸν ἀντὶ τ' πρὸς φερὸν καὶ μαλακόν, οἷος ὁ Βάτος τὸ ἐχθρὸν δον. Μυσηέοις τοῖς μεγάλοις.] ἔπειτ' ἔστ' καὶ μιτρά μυσηέα γινώμενα δι' Ἡρακλέα. Ἡρακλῆς γδ' ὅπως αἰ, ἢ ζῆς μιν ἔ-

δου. ἔδος ἢ ἰὼ τῶς Αθλιώτας ζέρον μὴ μιν. μὴ βουλόμηναι ἢ λύσει τὸ ἔδος μιν ἢ ἀπῶσαι τ' ευεργέτω Ἡρακλέα. ἐπενόησαν μυσηέα εὐμετὰ δ' ὄσα. Ὀχυμένῳ.] ὄχος ποικιλικὸς τὸ ἄρμα τὸ ἐκ τ' ἀμείζεις κατασκευασμένον ἢ ὑπὸ τῶ ἵππων κινούμενον ἢ ὀχυμένον, ἢ ὀχυμαί, τὸ ἐπὶ ἄρματος τοιοῦτος σέρομα. Ἐπὶ τ' ἀμείζεις.] αἰ γδ' τῶ Αθλιώτων γυναικας ἐπὶ ἀμαζῶν ὀχυμένῳ εἰς τὰ μεγάλα. Ἐλευστῖνα ἀπῆρχοντο. ὡς ἐπὶ ἀμαζῶν αὐτῶν ὀχυμένῳ ναυτῶν ἐπὶ εἰς Ἐλευστῖνα βαδίζουσιν εἰς τὰ μεγάλα μυσηέα, ἢ λοιδοροσῶν ἀλλήλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶ εἰπεῖν. ἔδος γδ' ἰὼ αὐτῶς τῶ.

GERARD. Φακῆ.] Lens tenuium est, & pauperū cibis, quæ tamen fastidio esse solet, vbi lautior cōtigit fortuna & vberior. Iuuenis prius inops annicula morè gerebat, eius amorè boni cōsulebat iam